

for de yderligere muligheder for forbedringer og forenklinger, der efter venstres opfattelse vil ligge i en samlet reform af det sociale trykkesystem på tværs af den nuværende og historisk betingede struktur, ønsker forslagsstillerne selvfølgelig også at medvirke til, at det sociale trykkesystem kan fungere bedst muligt i tiden, indtil en virkelig reform kan nås. Forslagsstillerne skal imidlertid samtidigt stærkt understrege forventningen om, at arbejdet i socialreformkommissionen fremskyndes mest muligt.

I forbindelse med folketingets beslutning af 29. maj 1964 om nedsættelse af en socialreformkommission blev det fra alle partier fremholdt som en forudsætning, at kommissionens nedsættelse ikke må standse eller forsinke ajourføringen af sociale ydelser eller hindre, at der gennemføres nydannelser, som måtte vise sig påkrævet. Forslagsstillerne er fortsat af denne opfattelse, både når det gælder de sociale ydelser og de bestræbelser for administrativ rationalisering og effektivisering, der ofte kan være et praktisk bidrag til at føre nye sociale fremskridt ud i livet, bl. a. ved at frigøre fornøden kvalificeret arbejdskraft dertil.“

Ved 1. behandling erklærede *socialministeren*, at forslaget indeholdt meget positivt, som nærmere kunne overvejes under det kommende udvalgsarbejde, men udgangspunktet for overvejelserne måtte være, at man ikke på vigtige punkter foregreb *socialreformkommissionens arbejde*. Socialministeren så med forståelse på forslagets *punkt 1 og 2 om tvungent sygekassemedlemskab* og om, at sygeforsikringslovens ydelser skulle være tvungne. Ganske vist ville man med gennemførelsen af det første forslag bryde med det hidtidige frivillighedsprincip, men hvis der var stemning herfor, ville ministeren være villig til forhandling. Vedrørende forslagets *punkt 3*, der opfordrede ministeren til snarest at optage forhandlinger med arbejdsmarkedets parter med henblik på *forhøjelse af dagpengesatserne*, kunne ministeren oplyse, at et sådant initiativ allerede var taget, og at han havde modtaget parternes svar på sine forslag. Ministeren havde endvidere sympati for forslaget om (*punkt 6*) at overveje en omlægning af *de offentlige tilskud til sygekasserne*, eventuelt derved at det offentlige overtog sygekassernes udgifter til hospitalsbehandling og medicin.

De øvrige forslag, *punkt 5 om overdragelse af opkrævningen af sygekassekontingent til kommunerne*, *punkt 7 om forenkling af reglerne for arbejdsgivernes beregning og indbetaling af bidrag til de sociale ydelser* og *punkt 8 om uddannelse af sygekassernes medarbejdere*, fandt ministeren var af så omfattende art, at de burde behandles af socialreformkommissionen og ikke udtages til forlods behandling.

Også ordførerne beskæftigede sig indgående med forslagets detaljer, og der var fra alle sider enighed om at overveje de rejste spørgsmål nærmere i et udvalg.

Det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes, afgav en beretning,